

খোতবা জুমা

চৈয়দিনা হজৰত আমিরুল মোমিনিন খলিফাতুল মছীহ আল-খামিছ (আইঃ)য়ে ২০২১ চনৰ ২৩
জুলাই তাৰিখত মছজিদ মোৰাবক ইছলামাবাদ টিলফোর্ড (ব্ৰেটেইন)ত প্ৰদান কৰা জুমাৰ খোতবাৰ
সাৰাংশ

আঁ-হজৰত (ছাঃ)ৰ উচ্চ মৰ্যাদা সম্পন্ন খলিফা বাশেদ ফাৰককে আজিম হজৰত উমৰ বিন খাতাব
(ৰাঃ)ৰ প্ৰশংসনীয় গুণাবলীৰ বৰ্ণনা

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ . بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . أَكْحَمْدُ اللَّهَ رَبِّ الْعَالَمِينَ . الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . مُلِكِ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ . إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِينُ . إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ . صَرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ . غَيْرِ
الْمَغْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ .

তাৰ্থাহুন্দ তাউজ আৰু চুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কয় যে আগৰে পৰাই ধাৰাবাহিক
ভাৱে হজৰত উমৰ (ৰাঃ)ৰ স্মৃতি মূলক বৰ্ণনা চলি আছে, আৰু তেখেতে (ৰাঃ)ৰ খিলাফৎ কালত সংগঠিত
হোৱা কিছুমান যুদ্ধ সম্পর্কে বিৱৰণ আগবঢ়োৱা হৈ আছে। ১৩ অথবা ১৬ হিজৰিত বোয়েবৰ যুদ্ধ সংগঠিত
হৈছিল। ইতিহাসত এই যুদ্ধৰ বিৱৰণ এনেদৰে উল্লেখ আছে যে জিহৰৰ যুদ্ধত পৰাস্ত হৈ হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে
মনত বৰ দুখ পাইছিল। গতিকে তেখেতে (ৰাঃ)য়ে আৱৰৰ সকলো কবিলাৰ ওচৰত পত্ৰ লিখি লিখি আৱৰ
কবিলা বিলাকক একজোট কৰি এক জাতিয় যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰি তুলিছিল। এই সমূহীয়া সৈন্য দলত
মুছলমান সকলৰ ওপৰিও ঈছাই কবিলা বিলাকেও আহি যোগদান কৰিছিল। আনফালে হজৰত মুছাম্মা ইৰাক
সীমান্তত সৈন্য সামন্ত সাজু কৰি বাখিছিল। ৰুস্তমে যেতিয়া মুছলমানসকলৰ এই প্ৰস্তুতি সম্পৰ্কে গম পাইছিল
তেতিয়া তেওঁ মেহেৰাণৰ নেতৃত্বত সৈন্যদল এই ফালে পঠোৱাই দিছিল। এই যুদ্ধখন ব্ৰহ্মজান মাহত সংগঠিত
হৈছিল। হজৰত মুছাম্মায় সৈন্য দলৰ গ্ৰুপ বনাই শাৰী পাতি দিয়াৰ পিছত মুছলমান যুদ্ধা সকলৈনে তেজ উদ্বীপক
ভাষণ প্ৰদান কৰি সাহস বঢ়াই দিছিল। যুদ্ধ আৰম্ভ হৈছিল আৰু তুমুল ৰণ হৈ যোৱাৰ পিছত ইৰাণী সৈন্যই ৰণ
ভূমিৰ পৰা পলায়ন কৰিছিল। উক্ত যুদ্ধত ইৰাণী সকলৰ সেনা নায়ক মেহেৰাণৰ মৃত্যু হৈছিল আৰু প্ৰায় এক
লাখ ইৰাণী নিহত হৈছিল। ইৰাণী সৈন্য সকলে যেতিয়া যুদ্ধত পৰাস্ত হৈ পলায়ন কৰে তেতিয়া হজৰত মুছাম্মা
নিজৰ সৈন্য বাহিনী লৈ সিহঁতৰ পিছানুসৰণ কৰি গৈ ইৰাণী সৈন্যক ঘেৰাও কৰি লৈ বহু কেইজন ইৰাণী সৈন্যক
নিহত কৰি পেলায়। উক্ত যুদ্ধখনৰ ফলাফল এয়া হৈছিল যে ইৰাকৰ বেছিভাগ ঠাইতেই মুছলমানসকলৰ
বাজতু স্থাপন হৈছিল।

বোয়েবৰ যুদ্ধত মুছলমান মহিলা সকলেও দক্ষতা আৰু সাহসৰ পৰিচয় দিছিল। সেয়া এনেদৰে যে যুদ্ধৰ
পিছত যেতিয়া মুছলমান সৈন্য দল যোঁৰা চলাই আহি মহিলা আৰু বালক বালিকা সকলৰ ছাউনীৰ কাষত

উপস্থিত হৈছিল তেতিয়া মহিলা সকলে ধারণা কৰিছিল যে এয়া শক্র সৈন্য হ'ব। এওঁলোকে আমাৰ ওপৰত আক্ৰমণ চলাব। তেতিয়া মহিলা সকলে ল'বা-ছোৱালী বিলাকক নিজৰ আশ্রয়স্থলত বাখি পাথৰ আৰু চুৰে হাতত লৈ সিহ্তক প্ৰতিবেধ কৰিবলৈ থিয় হৈছিল। এনেদৰে সেই সৈন্য দলটো মহিলাসকলৰ ওচৰ চাপি অহাৰ লগে লগে চিনিব পাৰিছিল যে তেওঁলোক শক্র সৈন্য নহয়, তেওঁলোকৰে মুছলমান লোক হয়। গতিকে সেই দলটোৰ পৰিচালক উমৰ বিন আব্দুল মাছিহ কৈছিল যে আল্লাহ তা'লাৰ সৈন্য সকলৰ মহিলা সকলৰ এয়াই ণুণ।

১৪ হিজৰিত মুছলমান আৰু ইবাণী সকলৰ মাজত এক চূড়ান্ত যুদ্ধ সংগঠিত হৈছিল আৰু ইবাণ সাম্রাজ্য মুছলমানৰ অধীনত আহি গৈছিল। এই যুদ্ধকেই কাদছিয়াৰ যুদ্ধ বুলি কোৱা হয়। যেতিয়া ফাৰচৰ বাসিন্দা সকলে মুছলমান সকলৰ কাৰুকাৰ্য্য সম্পর্কে গম পাইছিল তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নেতা ৰুস্তম আৰু ফাযেৰজানক কৈছিল যে তোমালোক দুজনৰ মতানৈক্যৰ কাৰণেই মুছলমান সকলে আজি ইমান শক্তিশালী হৈ পৰিছে। ৰুস্তম আৰু ফাযেৰজান দুজনে মিলি বুৰানক অপসাৰিত কৰি একেছ বছৰীয়া এজিদজৰ্দক সিংহাসনত বহুয়ায়। ইফালে হজৰত মুছান্না ফার্চি সকলৰ প্ৰস্তুতি সম্পর্কে হজৰত উমৰ (ৰাঃ)ক অৱগত কৰে তেতিয়া হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে চাৰিওফালে প্ৰতিনিধি পঠোৱাই কৰিলা বিলাকৰ চৰদাৰ সকলক মঙ্গত আহি জমা হ'বলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। তেতিয়া হজৰ সময় নিচেই কাষ চাপি আহিছিল, সেয়ে হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে হজৰলৈ যাত্রা কৰিছিল। যেতিয়া এখেতে (ৰাঃ)য়ে হজৰ পৰা ওভতি আহে তেতিয়া মদিনাত এটা ডাঙৰ সৈন্যদল জমা হৈছিলহি। প্ৰথমে হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে হজৰত আলি (ৰাঃ)ক মদিনাৰ আমিৰ নিযুক্ত কৰিছিল আৰু নিজে সৈন্যদলৰ নেতৃত্ব হাতত লৈছিল। ইতিহাস তিৱিত থকা বৰ্ণনা অনুযায়ী প্ৰথমে হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে সেই সৈন্যদলৰ নেতৃত্ব নিজে দিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছিল কিন্তু পিছত হজৰত আব্দুৰ বহমান বিন আউফ (ৰাঃ)ৰ পৰামৰ্শ অনুযায়ী চাৰি হাজাৰ জিহাদীৰ বাবে হজৰত ছাতাদ বিন আবি উকাচক নায়ক হিচাপে নিযুক্ত দিয়ে। ইয়াৰ পিছত হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)ৰ যাত্রাৰ সময়ত কিছুমান আদেশ উপদেশ দিয়ে আৰু কাদছিয়ালৈকে যোৱাৰ উপায়, পদ্ধতি শুনায় আৰু যুদ্ধ ক্ষেত্ৰত বুদ্ধিমত্তাৰে কাম কৰিবলৈ কিছুমান বুনিয়াদী পৰামৰ্শ দিয়ে। হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)য়ে গৈ শ্বাফ নামৰ ঠাইত বাহৰ পাতে তাত মুছান্না আঠ হাজাৰ সৈন্য লৈ আগবে পৰাই অপেক্ষা কৰি আছিল। কিন্তু তেনেতে মুছান্নাৰ মৃত্যু হৈ গৈছিল। হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে মুগিৰা বিন শ্বইবাক এটা সৈন্য দলৰ সৈতে তালৈ পঠিয়াই দিছিল আৰু হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)লৈ লিখি পঠিয়াইছিল যে মুগিৰা বিন শ্বইবাক তোমাৰ নেতৃত্বৰ অধীনত বাখি লোৱা। হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)য়ে হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে বিচৰা মতে নিজৰ সৈন্যদলৰ অৱস্থান আৰু আৰৱ সীমান্তৰ বিৱৰণী লিখি পঠিয়াইছিল আৰু সেই লিখনী পঢ়ি হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে যুদ্ধ প্ৰক্ৰিয়া আৰু কৌশল সম্পর্কে হজৰত ছাতাদক নিৰ্দেশ দিছিল।

হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)য়ে দৰবাৰে খিলাফতৰ নিৰ্দেশ অনুযায়ী কাদছিয়াত এমাহ ধৰি অৱস্থান কৰি আছিল। কিন্তু ইবাণী সকলৰ ফালৰ কোনো প্ৰত্যোত্ব বা প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাৰ বাবে ওলাই নহাত সেই অঞ্চলৰ লোক সকলে এজিদজৰ্দক মুছলমানসকলৰ উপস্থিতি সম্পর্কে লিখি পঠিয়ায়। যাৰ ফলত এজিদজৰ্দে ৰুস্তমক মাতি আনি পঠিয়ায় কিন্তু তেওঁ ছলনা কৰি যুদ্ধত অংশ গ্ৰহণ নকৰে আৰু নিজৰ সলনি জালিনুছক সৈন্যৰ কমাণ্ডোৰ পতাৰ পৰামৰ্শ দিয়ে। কিন্তু বাদছাহৰ আগত ৰুস্তমৰ কথা বাহাল নথকাত তেওঁ নিজেই সৈন্যদলৰ নেতৃত্ব দিব লগা হৈছিল।

হজৰত উমৰ (ৰাঃ)য়ে হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)ক নিৰ্দেশ দিছিল যে ৰস্তমৰ ওচৰলৈ সাধু,প্ৰজ্ঞাবান আৰু বীৰ পুৰুষক ইছলামৰ দাওৱাত লৈ যাব দিয়া। তেতিয়া হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)য়ে চৈধ্য জন ব্যক্তিক মনোনীত কৰি দৃত হিচাপে পঠিয়াই দিছিল। সেই দৃত সকলে এজিদজৰ্দৰ আগত তিনিটা প্ৰস্তাৱ দাখিল কৰিছিল। প্ৰথম হ'ল ইছলাম গ্ৰহণ কৰি লোৱা, দ্বিতীয় হ'ল জিজিয়া প্ৰদান কৰা, তৃতীয় হ'ল যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত হৈ যোৱা। এই প্ৰস্তাৱ শুনি এজিদজৰ্দে কৈছিল যে যদি দৃতক হত্যা কৰা মানা নাথাকিলেহেঁতেন তেন্তে মই তোমালোকক হত্যা কৰোৱাই দিলোহেঁতেন। ইয়াৰ পিছত এজিদজৰ্দে মাটিৰ পৰা টুকুৰা লৈ অনাই ইছলামী দৃতৰ দলপতিক কৈছিল যে মোৰ ফালৰ পৰা এয়া লৈ যোৱা।

হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ)য়ে কাদছিয়াৰ যুদ্ধৰ বৰ্ণনা কৰোঁতে লিখিছে যে সেই চাহাৰীজনে বৰ সাৰধানেৰে আগবঢ়াটি গৈ নিজৰ মূৰ নত কৰি মাটিৰ বস্তাটো পিঠিত উঠাই লৈছিল আৰু একে জাপতে দৰবাৰৰ বাহিৰত আহি থিয় হৈ নিজৰ লগৌৰীয়া সকলক উচ্চস্বৰে কৈছিল- আজি ইৰাগৰ বাদছাহে নিজ দেশৰ ভূমি আমাৰ হস্তগত কৰি দিচে। এই বুলি মুছলমানৰ দলটোৱে ঘোঁৰাত আৰোহণ কৰি বেগেৰে তাৰ পৰা ওলাই আহিছিল। বাদছাহে যেতিয়া এই শুনি শুনিছিল তেতিয়া তেওঁৰ এই কাম অশুভ হ'ল বুলি হৃদয় কপি উঠিছিল আৰু লগে লগে দৰবাৰত থকা লোক সকলক মুছলমান সকলক ধৰি অনাৰ বাবে পঠাই দিছিল। কিন্তু মুছলমান সকলে ইতিমধ্যে বেগী ঘোঁৰাত বহু দূৰলৈ গুচি আহিছিল।

এই ঘটনাৰ পিছত কেইমাহমান সময় শাস্তিৰে কটাইছিল আৰু ৰস্তমে এজিদজৰ্দৰ তাগিদা সত্ত্বেও যুদ্ধৰ পৰা গা এৰাদি চলিছিল। অৱশ্যেত রস্তমে বাধ্য হৈ প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাৰ বাবে আগুৱাই আহিব লগা হয় আৰু তাৰ সৈন্য বিলাকে আহি কাদছিয়াত ছাউনি পাতি থাকিবলৈ লয়। ৰস্তমে ফৌজৰ সংখ্যা আছিল এক লাখ ত্ৰিশ হাজাৰ আৰু লগতে হাতী আছিল তেত্ৰিশটা। ৰস্তমে ইছলামী সৈন্যৰ খবৰ লৈ আৰু নিৰীক্ষণ কৰি মুছলমান সকলৰ লগত সন্ধিৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়ায়। এনেদৰে তেওঁ বিচাৰে যে তেওঁৰ দৰবাৰত মুছলমান সকলৰ ফালৰ পৰা দৃত এক আলোচনাত মিলিত হ'বলৈ আহঁক। উক্ত আলোচনাতও মুছলমান সকলে সেই তিনিটা প্ৰস্তাৱেই আগবঢ়ায় যেনে ইছলাম গ্ৰহণ,জিজিয়া প্ৰদান অথবা যুদ্ধ। ৰস্তমে প্ৰস্তাৱ তিনিটাৰ এটাও মানি ল'বলৈ সাজু হোৱা নাছিল বৰং যুদ্ধ কৰাৰ ইচ্ছাহে প্ৰকাশ কৰিছিল। মুছলমান সকলে যুদ্ধ প্ৰস্তুতি সম্পূৰ্ণ কৰি শাৰী বদ্ধ হৈ গৈছিল কিন্তু হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)ৰ গাঁত ফোঁহোৱা ওলায় আৰু তেখেত (ৰাঃ)য়ে ভৰিব বিষত বেমাৰ পৰি গৈছিল। হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)ৰ বাবে গচ্ছত চাং পাতি দিয়া হৈছিল; তাতে বহি তেখেত (ৰাঃ)য়ে সৈন্য সকলক লক্ষ্য কৰিছিল। হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)য়ে নিজৰ সলনি খালিদ বিন উৰফতাহক সহকাৰী নিয়োগ কৰিছিল আৰু মুছলমানসকলক ভাষণেৰে যুদ্ধলৈ উদ্বাটুল কৰিছিল। ইৰাণী সৈন্য সকলৰ মাজত ত্ৰিশ হাজাৰ চিপাহীক শৃংখলিত কৰি বখা হৈছিল; যাতে কোনেও দৌৰি পলাব নোৱাৰে। হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)য়ে মুছলমান সকলক ছুৰা আনফাল পঢ়িবলৈ আদেশ দিছিল। উক্ত ছুৰা তিলাওত কৰি মুছলমানসকলে প্ৰশাস্তি লাভ কৰিছিল। নমাজে জহৰৰ পিছত যুদ্ধ আৰম্ভ হৈছিল আৰু প্ৰথম দিনাখন বনু আছিদি কবিলাৰ পাঁচ শ মুছলমান শ্বহীদ হৈ গৈছিল। দ্বিতীয় দিনাখন হজৰত হাশিম বিন উতবা বিন আবি উকাচৰ নেতৃত্বত সহায়ক সৈন্য আহি উপস্থিত হৈছিল; যাৰ প্ৰথম ভাগৰ আমিৰ আছিল হজৰত কাআকায়ে বিন উমৰ। হজৰত কাআকায়ে শক্র পক্ষক যুদ্ধ কৰিবলৈ আহান কৰিছিল তেতিয়া বহমিন জায়বিয়াক হত্যা কৰি গেলায়। মুছলমান সকলে বহমিন জায়বিয়াৰ মৃত্যু আৰু সহায়ক সৈন্য সকলৰ কাৰণে বৰ আনন্দিত হৈছিল। যুদ্ধৰ তৃতীয় দিনাখন আটাইতকৈ বেছি ৰক্তাক্ত বণ সংগঠিত হৈছিল আৰু

তাত দুই হাজার মুছলমান আৰু দহ হাজার ইবাণী আছিল। হজৰত ছাতাদ (ৰাঃ)ৰ নিৰ্দেশ মৰ্মে হজৰত কাআকায়ে আৰু হজৰত আছিমে ইবাণী সকলৰ বগা হাতীক মাৰি পেলাইছিল আৰু অন্যান্য মুছলমান সকলে আজৰব নামৰ হাতীটোক এনেকুৱা আঘাত হানিছিল যে হাতীটোৱে নদীত জাপ মাৰি পলাই গৈছিল আৰু সেইটোৰ দেখাদেখি বাকী হাতীবোৰেও নদীত নামি গৈছিল। সেই দিনাখন ৰাতি ইশাৰ নমাজৰ পিছত এনেকুৱা ভয়ানক বণ হৈছিল যে আৰব আৰু আজমে সেই ৰাতিৰ দৰে যুদ্ধ কেতিয়াও দেখিবলৈ পোৱা নাই। গোটেই ৰাতি হজৰত ছাতাদে আল্লাহৰ দৰবাৰত দোৱায় ৰত আছিল। ৰাতি পুৱাই গৈছিল; মুছলমানসকলৰ উদ্যম সম্পূৰ্ণই আছিল আৰু তেওঁলোকে বিজয় লাভ কৰিছিল। চতুর্থ দিনাখন দুপৰীয়ালৈকে যুদ্ধ চলিছিল আৰু ইবাণী সকলে পিছ হথাঁকি গৈছিল। সেই দিনাখন ৰুষ্মৰ ওপৰত তীৱ্র আক্ৰমণ চলোৱা হৈছিল। গতিকে ৰুষ্মে তিষ্ঠিব গোৱাৰি নদীত জাপ দি পৰিছিল। বিলাগ নামৰ এজন মুছলমানে তাক ধৰি আনি শুকান ঠাইত হত্যা কৰিছিল। ৰুষ্ম হত্যাৰ খবৰ শুনি ফার্সি সকলে পৰাজিত হৈ পলায়ন কৰে। মুছলমান সকলে সিহঁতক খেদি গৈ বহলোকক বন্দী কৰি পেলাইছিল।

হজৰত উমৰ (ৰাঃ) যে দৈনিক ৰাতি পুৱাতেই যুদ্ধ ক্ষেত্ৰৰ পৰা কিবা কাৰণত বাহিৰত ওলাই অহা আৰোহীক কাদছিয়াৰ যুদ্ধৰ অৱস্থা সম্পর্কে সুধিছিল। যেতিয়া বিজয় বাৰ্তা লৈ অহা দৃতজন মদিনাত প্ৰৱেশ কৰি আছিল তেতিয়া হজৰত উমৰ (ৰাঃ)যে দৌৰি দৌৰি গৈছিল আৰু যুদ্ধৰ ফলাফলৰ গম লৈছিল কাৰণ দৃতজনে উটনীৰ ওপৰত আৰোহণ কৰি আহি আছিল। যেতিয়া দৃতজনে মদিনাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰে আৰু দেখিবলৈ পায় যে লোকে হজৰত উমৰ (ৰাঃ)ক আমিৰকুল মোমিনিন বুলি মাতি আছে আৰু ছালাম কৰি আছে তেতিয়া দৃতজনে হজৰত উমৰ (ৰাঃ)ৰ ওচৰত নিবেদন কৰিছিল যে আপুনি মোক কিয় কোৱা নাই যে আপুনি আমিৰকুল মোমিনিন হয়। তেতিয়া হজৰত উমৰ (ৰাঃ)যে কৈছিল হে মোৰ ভাই ! তাত কোনো কথা নাই। হজৰত উমৰ (ৰাঃ)যে বিজয় বাৰ্তা পোৱাৰ লগে লগে মদিনাৰ মুছলমানলৈ এক গুৰুত্পূৰ্ণ ভাষণ প্ৰদান কৰিছিল।

হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ)যে লিখিছে যে মুছলমান সকলৰ মাজত এই মহান পৰিবৰ্ণ এই কাৰণেই জন্ম লৈছিল যে কোৰ-আনৰ শিক্ষাই তেওঁলোকৰ চৰিত্র আৰু অভ্যাসৰ মাজত এক নৰ জাগৰণৰ সৃষ্টি কৰিছিল। তেওঁলোকৰ নিকৃষ্ট জীৱনটোৰ ওপৰত এক ধৰণৰ মৃত্যু আৰোহণ কৰাইছিল আৰু তেওঁলোকক এটা উত্তম আৰু উচ্চ ভূমিকা আৰু উচ্চ মানৰ চৰিত্রৰ শাৰীত আনি থিয় কৰাই দিছিল। যাৰ ফলত এই নৰ জাগৰণৰ জন্ম হৈছিল। গতিকে কোৰ-আনী শিক্ষাৰ ওপৰত আমল কৰিলেহে প্ৰকৃত বিপ্লবৰ আগমন ঘটে।

খোতবাৰ শেষত হজুৰ (আহিঃ) যে কয় যে এই বৰ্ণনা ইনশা আল্লাহ আগলৈও চলিব।

أَكْحَدُ لِلَّهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
 وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلُ اللَّهَ فَلَا هَادِي لَهُ وَنَشَهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَنَشَهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا أَبْعَدُهُ وَرَسُولُهُ عِبَادَ اللَّهِ رَحْمَمُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَإِلَّا حُسَانٌ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى
 وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعْظُمُ لَعْلَكُمْ تَذَكَّرُونَ أَذْكُرْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ كُمْ وَادْعُوكُمْ يَسْتَجِبْ
 لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرْ

BOOK POST (PRINTED MATTER)

TO,

.....
.....
.....
.....
.....

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/n-IV, Bongaigaon Assam 783384. # 9707110844